

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318010958
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1318010958.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci obžalovaného U. S., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/ Tr. zák., o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava III proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/130/2018 z 10.10.2019, na verejnom zasadnutí konanom 17. júna 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému

U. S., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom A., H. XX

u k l a d á

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. k/, písm. l/ Tr. zák. , § 38 ods. 3 Tr. zák. peňažný trest 300,- (tristo) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený súd ustanovuje obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Bratislava III z 10.10.2019 sp. zn. 6T/130/2018 bol obžalovaný U. S. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v období od 01.08.2015 do 26.08.2015 v obci A. na H. ulici č. XX uskutočňoval neoprávnený odber zemného plynu napriek tomu, že spoločnosť SPP - distribúcia, a.s. so sídlom Y. W. č. XX/b, F. dňa 31.07.2015 dodávku zemného plynu pre odberné miesto H. ul. č. XX, A. obmedzila z dôvodu neplnenia záväzkov odberateľa a pracovníci uvedenej spoločnosti na predmetnom odbernom mieste demontovali plynomer č. XXXXXXX, pričom obvinený následne v presne nezistenom čase v mesiaci august 2018 v plynovej skrini vo výstupnej časti inštalácie namontovaním bielej hadice o dĺžke 40 cm zn. Semperit, odber opäť spojzndil a zemný plyn neoprávnene odoberal, čím poškodenej spoločnosti L. - distribúcia, a.s. so sídlom Y. W. č. XX/b, F. spôsobil škodu v celkovej výške 192,21,- eur.

Podľa § 44 Tr. zák. súd u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. vzhľadom na trest, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/157/2016 zo dňa 28.04.2016, právoplatný dňa 29.09.2016, ktorým mu bol uložený trest odňatia

slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu jedného roka, nakoľko pokladal trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku, čo do výroku o treste podala riadne a včas odvolanie prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava III, ktorá v písomných dôvodoch odvolania doručených Okresnému súdu Bratislava III 03.12.2019 (č.l. 141-143) uviedla, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o uložení trestu nesprávne vychádzal z ustanovení o súhrnnom treste podľa § 42 Tr. zák. a dospel tak k nesprávnemu záveru, že pri ukladaní trestu prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava III z 24.08.2016 sp. zn. 46T/157/2016, právoplatného dňa 20.09.2016, čím posudzoval zbíhajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd postupoval tak, ako keby išlo o viacčinný súbeh trestných činov a obžalovaný bol za časť zbíhajúcej sa trestnej činnosti už právoplatne odsúdený a na takéto odsúdenie bolo možné prihliadnuť, čím sa podľa súdu zabezpečilo, aby obžalovaný bol potrestaný rovnakým spôsobom, ako keby sa o trestných činoch rozhodovalo v jedinom konaní.

Následkom takéhoto nesprávneho postupu pri úvahe o uložení trestu potom súd aplikoval aj ustanovenie § 44 Tr. zák., keď upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/157/2016 zo dňa 24.08.2016, nakoľko považoval trest uložený týmto rozhodnutím za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

V tejto súvislosti považovala za potrebné uviesť, že od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. možno upustiť len vtedy, keď sú splnené všetky formálne podmienky na jeho uloženie ustanovené v § 42 Tr. zák. a súd má za to, že trest uložený skorším rozsudkom je dostatočný.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/157/2016 zo dňa 24.08.2016, právoplatným dňa 20.09.2016 bol obžalovaný U. S. odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu jedného roka, do 20.09.2017, pričom obvinený sa osvedčil dňa 08.03.2018.

Keďže obžalovaný U. S. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vyššie citovaným trestným rozkazom dňa 08.03.2018 osvedčil, hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený.

Z vyššie uvedeného preto vyplýva, že skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadá akoby nebol odsúdený a nemohli byť preto súdom následne pri rozhodovaní o treste použité ustanovenia o súhrnnom treste a ani ustanovenia o upustení od súhrnného trestu, nakoľko to vylučuje priamo ustanovenie § 42 ods. 3 Tr. zák., ktoré jednoznačne konštatuje, že ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadá akoby nebol odsúdený. Okresný súd Bratislava III pri rozhodovaní o treste jednoznačne porušil vyššie uvedené ustanovenie Trestného zákona. Navrhla preto, aby Krajský súd v Bratislave podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa výroku o treste a vo veci sám rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným Krajskému súdu v Bratislave 17.06.2020 o 11.40 hod., t.j. v čase po skončení verejného zasadnutia odvolacieho súdu, ktoré bolo skončené o 10.25 hod.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť primeraný podmienený trest odňatia slobody.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť, alternatívne zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť peňažný trest alebo trest povinnej práce. Podmienený trest považuje vzhľadom na okolnosti prípadu za neprimerane prísny.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa pridržal prednesu svojho obhajcu s tým, že dodal, že sa domáha uloženia peňažného trestu, pracuje ako živnostník, jeho príjmy sú rôzne, ale v priemere sa pohybujú okolo 2.000,- eur brutto.

Krajský súd na podklade odvolania podaného prokurátorkou preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom rozsahu ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie prokurátorky je dôvodné.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu determinovaného uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti postupu konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku.

Výnimkou uvedenej zásady je to, že odvolací súd musí prihliadať aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. Por. Takéto chyby však v posudzovanom prípade zistené neboli.

Vzhľadom k podanému odvolaniu prokurátorky a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd nepreskúmal výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku.

Po preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku odvolací súd zistil zákonný dôvod na zmenu vo výroku o treste, ktorého sa prokurátorka svojím odvolaním domáhala.

Čo sa týka výroku o vine, v konaní ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, krajský súd nezistil pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného U. S. na obhajobu. Odvolací súd konštatuje, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní konanom 10.10.2019 vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku. Následne samosudca po vyjadrení prokurátora prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 6 Tr. por. Odvolací súd uzatvára, že v súvislosti s prijatím vyhlásenia nie je možné právne účinne napadnúť odvolaním výrok o vine, teda skutkový stav ani právnu kvalifikáciu. Vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedenom v obžalobe a následné prijatie tohto vyhlásenia súdom, pokiaľ boli dodržané všetky procesné ustanovenia, tvorí totiž prekážku, ktorá neumožňuje odvolaciemu súdu z podnetu podaného odvolania meniť priznaný skutkový stav ani právnu kvalifikáciu. Je nutné tiež uviesť, že pred prijatím vyhlásenia okresný súd obžalovaného poučil o jeho právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd prvého stupňa obžalovanému položil podľa § 257 ods. 4 a § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaný odpovedal kladne a až potom rozhodol okresný súd podľa § 257 ods. 6 Tr. por. uznesením, že vyhlásenie obžalovaného prijíma a s poukazom na ustanovenie § 257 ods. 7 Tr. por. tiež rozhodol, že nevykoná dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal skutok a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, eventuálne o ochrannom opatrení. Proti takémuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť (§ 185 ods. 2 Tr. por.).

Vzhľadom na uvedené, nezistiac žiadne procesné pochybenie v postupe prvostupňového súdu v súvislosti s vyhlásením obžalovaného a jeho prijatím v zmysle § 257 Tr. por. odvolací súd sa zaoberal len výrokom o treste.

Odvolací súd pritom dodáva, že v zmysle § 34 ods. 1, ods. 2 a ods. 4 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Pri úvahách, aký druh a výmeru trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti, vychádzal odvolací súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom, potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Vzhľadom na všetky spomínané právne relevantné skutočnosti, krajský súd dospel k záveru, že obžalovanému je možné ukladať peňažný trest a tento určil vo výmere 300,- eur spolu s náhradný trestom odňatia slobody vo výmere 1 mesiac. Zohľadnil pri tom u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j. , že obžalovaný sa priznal a skutok oľutoval, ako aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. k/ Tr. zák., t.j., že sa dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu. U obžalovaného za tejto situácie prevažovali poľahčujúce okolnosti, a preto v zmysle ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. por. sa znížila horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Súčasne súd uložil obžalovanému aj náhradný trest odňatia slobody vo výmere jedného mesiaca, a to pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený.

Krajský súd sa nestotožnil s výrokom okresného súdu, ktorým tento u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/157/2016 zo dňa 28.04.2016. Z ustanovenia § 42 ods. 3 Tr. zák. jednoznačne vyplýva, že ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatela hľadí akoby nebol odsúdený. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/157/2016 totiž vyplýva, že obžalovaný U. S. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia na základe trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III z 24.08.2016 sp. zn. 46T/157/2016 osvedčil (viď č.l. 81) a teda samosudca okresného súdu nemohol pri ukladaní trestu aplikovať ustanovenie § 44 Tr. zák. a teda nemohli byť použité ustanovenia o súhrnnom treste, keďže vyššie citované ustanovenie takýto postup vylučuje. V tejto časti preto považoval odvolanie prokurátorky za dôvodné.

Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.